

περιωπή

περιωπή, η, συνήθως στη γεν. **περιωπής**, ουσ. [<αρχ. περιωπή], η εξέχουσα κοινωνική, επιστημονική, οικονομική, πολιτική ή καλλιτεχνική θέση, η γενική αναγνώριση, η γενική αποδοχή, το κύρος: «είναι επιστήμονας περιωπής || είναι συγγραφέας περιωπής»·

- από θέση περιωπής, βλ. λ. θέση·

- άνθρωπος περιωπής, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·

- έχω πολύ περιωπής (κάποιον ή κάτι), το(ν) εκτιμώ πολύ, το(ν) υπολήπτομαι, το(ν) θεωρώ αναγνωρισμένης αξίας: «αυτόν τον άνθρωπο τον έχω πολύ περιωπής || αυτό τ' αυτοκίνητο θ' αγοράσω, γιατί το 'χω πολύ περιωπής»·

- θέση περιωπής, βλ. λ. [θέση](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας